

anime

SZEZONOS ANIMÉKRŐL

Írta: Yuuko, Catrin, Venom

Tenchi Souzou Design-bu
Horimiya
Skate-Leading Stars
SK∞
2.43 Seiin Koukou Danshi Volley Bu
Hataraku Saibou
Tensei Shitara Slime Datta Ken
Nanatsu no Taizai
Kai Byoui Ramune
Yuru Camp△ Season 2,
Non Non Biyori Nonstop
Show by Rock!! Stars!!
Kaifuku Jutsushi no Yarinaoshi
Ore dake Haireru Kakushi Dungeon
Tatoeba Last Dungeon...
Kumo Desu ga, Nani ka?
Urasekai Picnic
Vlad Love
Wonder Egg Priority
Mushoku Tensei: Isekai Ittara Honki Dasu
Yashahime
Shingeki no Kyojin
Fafner Beyond
6 Lovers
Thousand Autumns

Yuuko véleményei

Nagyon sok mindent terveztem nézni a téli szezonból, viszont a legtöbb folytatáshoz végül sem időm, sem hangulatom nem volt a nagy Douluo Dalu maraton mellett. Mindenesetre így is találtam pár sorozatot, amit érdemes volt hétről hétre követni.

Heaven's Design Team

A szezon abszolút kedvence nálam ez a sorozat, amire tényleg rögtön rávettem magam, amint kijön az újabb rész. Éppen olyan elborult és zseniális, mint amiben a trailer és az első két rész után reménykedtem. A tervező csipet-csapat egytől egyig elszállt zsenik gyülekezete, akiknek csak pegazust nem sikerül terveznie... Pedig igen sokszor nekifutnak, lévén, hogy a lovat megtervező osztályvezető, Tsuchiya-san szívügyének mondható a repülő ló létrehozása. Rengeteget lehet ne-

vetni a sorozaton, de van egy kis ismeretterjesztő része is, ami szintén nagyon tetszik.

Horimiya

A szezon rejtett gyöngyszeme lett számomra ez a cuki romantikus sorozat, pedig egyáltalán nem terveztem megnézni. Hori Kyouko látszólag egy népszerű, jó tanuló diáklány, akinek biztos minden ujjára jut egy srác, és gondatlanul éli a diákéveit. A valóságban viszont munkamániás szülei állandó távolléte miatt neki kell vigyáznia az öccsére, és megcsinálni az összes házimunkát is otthon. Így nincs ideje semmiféle délutáni programra, amint hazaér, gyorsan átöltözik otthoni ruhába, és gőzerővel nekilát takarítani. Egy véletlen baleset folytán az öccsét hazakíséri egy ismeretlen, menő, piercinges srác, akiben Hori-san meglepődve fedezi fel a furcsa, suliban mindig szemüveget viselő és arcába fésült hajú Miyamura-kunt. Miután mindketten megismerték a másik eltitkolt

oldalát, egyre többször találkoznak egymással. Nagyon aranyos sorozat, a főszereplő párost csak imádni lehet, ráadásul eddig sikeresen elkerülte a romantikus sorozatok legnagyobb buktatóit is (idegesítő szerelmi háromszög + normális kommunikáció teljes hiánya).

Sportanimék: Rögtön három is van nekünk, ráadásul mindhárom tetszik. Ilyen is rég volt már!

Skate-Leading Stars

Sportanime-rajongó lelkem csak úgy szomjazza az ilyen sorozatokat, bár nagy előrelépések még nem történtek, de a koris részeket nagyon szeretem benne. Az elejéhez képest Maeshima kicsit már visszafogottabban viselkedik, de most meg a csapatszellem teng túl benne, így kevésbé dinamikus a korizása. Remélem, a finálére majd összehoznak nekünk egy gyönyörű előadást, bár eddig is volt pár, ami nagyon jól nézett ki.

SK[∞] (SK8 the Infinity)

A három sportanime közül ez érdekelt a legkevésbé, mégis ez tetszik a legjobban. Hasonlóan a *Skate-Leading Stars*-hoz, itt is egy lelkes, vörös hajú srác a főszereplő, bár ezúttal a kék hajú menő srác nem a riválisa, hanem a barátja. Kissé kínos lehetett, hogy két sportanime is indult egy szezonban, melyek főszereplőinek eléggé hasonló a karakterdizájnya... Szerencsére a sztori már kevésbé hasonlít: a Kanadából Japánba költöző Langa, a szintén nem túl átlagos névre hallgató Reki segítségével gyorsan megismerkedik a gördeszkázás izgalmaival, és egy véletlen folytán még egy – illegális – versenybe is bele lesz kényszerítve. Hála a többéves snowboardos múltjának, elég gyorsan sikerül beletanulnia a deszkázás rejtelmeibe, ami nem árt, mert egyre több kihívója lesz, ráadásul a legendás – és nem túl normális – Adam szeme is megakad rajta. A három sportanime közül ez a „legshounenesebb”, a versenyek

izgalmasak, a két főszereplő nagyon szerethető, és látszik rajtuk, hogy tényleg nagyon jó barátok. Ráadásul így a vége felé egyre komolyabbá válik a hangulat, és bár van egy sejtésem, mi lesz a vége, mégis meglepett, hogy ennyire bele mertek menni ebbe a témába – főleg, hogy a főszereplővel kapcsolatban. A többi karakter is izgalmas, a főgonosz egy igazi perverz megszállott, ráadásul a történet nagyon be tudja szippantani a nézőt. A részek közepén bevágott vicces jelenetek nagyon tetszenek, a hatodik rész szintén, ami bár egy tengerpartos töltelék rész, de nagyon sokat lehetett rajta nevetni.

2.43 Seiin Koukou Danshi Volley Bu

Nehéz dolga van ennek a sorozatnak a *Haikyuu* után, de azért az első részek alapján én biza-kodó vagyok. Főszereplőnk, a háttérsztori szerint Kageyama – viszonylag durvább múlttal –, kiné-

zet szerint Tsukishima 2.0, sokkal normálisabban és kedvelhetőbben viselkedik, mint ezek alapján vártam, míg oldalbordája, Yamaguchi 2.0 szintén aranyos, bár kissé szerencsétlen. Kíváncsi vagyok, hogyan alakul a csapatuk sorsa, és hogyan dolgoz-za fel a traumáit. És arra is, hogy képes lesz-e elvonatkoztatni a *Haikyuu*-tól.

Folytatások terén eddig a **Hataraku Saibou** és **Tensei Shitara Slime Datta Ken** második évadaiba néztem bele, nagyon jól hozzák a megszo-kott hangulatot, már most imádom mindkettőt. Valamint belenéztem a **Nanatsu no Taizai** utolsó évadába is, de az animáció sajnos egyáltalán nem javult... Egyszerűen az első két évad látványa után fáj nézni, hogyan teszik tönkre a harcjelene-teket... Inkább újraolvasom a mangát helyette. Valamint nézem még a **Kai Byouji Ramune**-t is, ami természetfeletti betegségek gyógyításával foglalkozik, így engem egy kicsit az *xxxHolicra* emlékeztet, bár még nem láttam belőle olyan so-

kat, hogy konkrét véleményem legyen róla. De az eddigi két ügy, amit láttam, elég érdekes volt, így aki szereti a misztikus, kissé lélektani sorozatokat, az bátran nézzen bele. Illetve sajnos meg akartam tudni, miért folyik ennyire a csapból is a **Redo of Healer**... És nincs semmi mentségem rá, hogy az első rész fele után miért nem nyomtam ki az egé-szet... Ok, aki szereti a hasonló sorozatokat – bár hogy pontosan milyen, nem tudom, mert a sorozat ecchinek túl sok, hentainak meg túl kevés –, az nézze nyugodtan, aki meg bosszúálló antihős-ről akar sorozatot nézni, az keressen más animét. Mert egy antihős is lehet szimpatikus, és érdekes lehet végigkövetni a morális dilemmáit, és hogy mi az a vonal, amit nem akar átlépni – mert akkor ő is olyanná válna, mint azok, akik neki ártottak – és végül megteszi-e ezt a bosszúja érdekében. Na, főszereplőnk, Keyaru, pardon, Keyaruga aztán gond nélkül megteszi, és egy kicsit sem gondol-kodik rajta. Mondjuk úgy, hogy végül is érthető, hogy ennyire bekattant, azok után, amit művel-

tek vele... De ő ezután szorgos háremépítésbe kezd, és szépen előjönnek a mangaka fétisei, aki láthatólag nem tudja, hogy egy dark fantasyben ilyenkor nem lefektetjük a hercegnőt, hanem leg-alább máglyán elégetjük. Ráadásul ez a színes raj-zolás meg a cuki poszter borzalmasan nem illik az alapsztori hangulatához.

Venom véleményei

Covid ide vagy oda, Japánban az anime stúdiók akkora mennyiségű sorozatot öntöttek a nyakunkba, hogy csak kapkodtam a fejem, hogy mit is nézzek. És nemcsak a mennyiség, de a minőség is elképesztő, olyan erős címet kaptunk, hogy nem is tudom, mivel lehet ezt még az év további részében fokozni (bár, a tavaszi felhozatal sem tűnik piskótának). Nem is szaporítom a felvezetőt, csapjunk bele a 2021-es első anime ajánlómba, lesz miről mesélni...

Folytatások minden mennyiségben!

Ezt a részt rövide is venném, mert már mindről írtam én vagy valamelyik kollégám a múltban, így nagyon nincs mit elemezgetni, aki már várta a folytatásokat, az úgyis nézi. Azért párat megemlítenék, aminek én személyesen na-

gyon örülök jelenleg: kapásból itt a **Yuru Camp△ Season 2**, ahol a kempingező lányok ismét felverik a sátrakat és nagyon gusztá kajákat főznek, közben meg végtelenül aranyos az egész. Hasonlóan szívmengető a **Non Non Biyori Nonstop**, ami lényegében a 3. szezonja a sorozatnak, Renge, Hotaru és a többi csajszi visszatér, hogy továbbra is megmutassák, hogy a vidéki életnek is vannak szépségei. Szinte semmi változás nincs az eddigiekhez képest, mind a két sorozatban bámulatosak a tájképek és nagyon kellemes a humor, ami eb-

ben a vírusos-hideg időszakban kicsit feldobja a napjainkat.

Aztán ott van a **Show by Rock!! Stars!!**, ami lényegében a 4. szezonnak felel meg, nos, aki tudja, mit jelent az, hogy a Plasmagica és a Shingancrimsonz találkozik a Mashumairesh!!-sel és a Dokonjofingerrel, miközben visszatérnek az olyan csapatok, mint a Criticista vagy a Tsurezurenaru Ayatsuri Mugenan, akkor az nagyon jól fog szórakozni, akinek viszont ez csak halandzsza, az feltétlenül kezdje el nézni az 1. szezonját!

Sorolhatnék még itt animéket, mert ebben a szezonban, mint ahogy említettem vagy egy tucat folytatás érkezett az Attack on Titan-tól a Beastars-on át a Hataraku Saibou!!-ig, de szerintem felesleges, nézzük inkább a most induló új címeket!

Fantasy sorozatok kedvelőinek

A millió isekai anime mellett már szinte kuriózumnak számít, ha felbukkan egy-egy klasszikus fantasy. Olyan, amiben nem kerül át senki egy másik világba, nem reinkarnálódik és nem is reked benne valami gyanús mmorpgben a főhős... na most kaptunk nem is egyet! Kezdjük a legmegosztóbbal:

Kaifuku Jutsushi no Yarinaoshi (Redo of Healer). Huh, hát ez a sorozat olyan, hogy szinte csak kétféle kritikát lehet olvasni vele kapcsolatban, vagy 1 pontos borzalomként jellemzik vagy 9-10 pontos mesterműnek. Az alaptörténete az

akár egy átlagos bosszú sztori is lehetne, amolyan Monte Cristo grófja vagy mint a Sweeney Todd, hogy adott egy srác, Keyaru, akiről kiderül, hogy ő egy született gyógyító hős, ezért elviszik a falujából, hogy csatlakozzon a világmegmentő harcosok csapatához. A probléma csak annyi, hogy a „hősök” egytől egyig szadista szociopáták, akik a srácot szexrabszolgaként kínozzák éveken át. Természetesen egyszer kiszabadul és elindul a bosszúhadjárat, szemet-szemért elven, avagy a srác is végigérszakolja a sorozatban felbukkanó hölgyeket...

Erőszakos bosszútörténet soft-core hentai kiadásban. Gyengébb idegzetűeknek és fiatalabbaknak semmiképpen sem ajánlom, de a sorozat pozitívuma, hogy a történet kimondottan érdekes.

Jóval könnyedebb viszont az **Ore dake Ha-ireru Kakushi Dungeon (The Hidden Dungeon Only I Can Enter)**, ami egy kimondottan humoros hárem fantasy. Hősünk, Noir egy szegény kisnemesi családba született, ezért leginkább a lenézés és megvetés a sorsa, míg egy nap belép egy különös labirintusba, hogy valami olyan cuccot találjon, amivel bizonyíthatja rátermettségét, de kincsek helyett egy kiláncolt lányt talál, aki telepátiával közli vele, hogy a neve Olivia, és szívesen átadja neki az erejét. Ez nem más, mint a „teremtő erő”, amivel a srác képes lesz „átírni” mindent, amivel szinte isteni hatalma... lenne, de az ehhez szükséges energia véges, amit csak „földi örömmel” lehet feltölteni, avagy finom ételekkel, kincsekkel és persze gyönyörű lányokkal való huncutkodással. Természetesen, mint minden hárem animé-

ben, ez utóbbi a legegyszerűbb, így kezdődik Noir erotikus kalandozása a hőssé válás felé. Kimondottan vicces, Habkönnyű és szerethető egy sorozat, még az olyanoknak is, akik irtóznak a hárem cuccoktól, mert annyira egyértelműen paródia.

És végül a harmadik a <mély levegő>: **Taboeba Last Dungeon Mae no Mura no Shounen ga Joban no Machi de Kurasu Youna Monogatari (Suppose a Kid from the Last Dungeon Boonies moved to a starter town?)**... ki a fene talál ki ilyen debil címeket?

Létezik egy misztikus kis falu, Kunlun, ahol a lakosság kénytelen halálosan veszélyes szörnyekkel megküzdeni napi szinten, így már tinédzser korukra olyan erőre tesznek szert, amit a Dragon Ball szereplői is megirigyelhetnének. A falu „leggyengébb” fiatal harcosa, Lloyd Belladonna elhatározza, hogy elutazik a nagyvárosba, hogy ott tanuljon a katonai iskolában. Lloyd végtelenül naiv, butuska, ártatlan és szerény, így nem is fogja fel, hogy azok a szörnyek, amik számára egyszerűen egy pofonnal a világűrbe küldhetőek, azok

az átlagemberek számára rettenetes ellenfelek. Így Lloyd szinte minden akciója a városban egy kisebb katasztrófát idéz elő, amit szegény srác nem is vesz észre (vagy teljesen félreérti). Hogy a helyzet bonyolódjon Lloyd kap a nyakába két idióta boszorkányt (akik tudják, hogy a srác honnan származik), egy Selen nevű örülden szerelmes hercegnőt és Rihót az ex-zsoldost (Tsuda Minami isteni alakításával). Lényegében *One Punch Man* fantasy kiadásban, így akik szeretik az abszurd erős hőst, a velük járó rombolást és harsány humort, azoknak szinte kötelező ez a sorozat.

Elvontabb és egyedi sorozatok kedvelőinek

Biztosan vannak hozzám hasonlóan, akik kedvelik a különleges ínyencségeket, a nem kommersz sorozatokat, ahol nem a századára lerágott csontot kell újra és újra megemészteni. Nos, nekik szól a következő négy anime.

Kumo Desu ga, Nani ka? (So I'm a Spider, So What?), egyike azon sorozatoknak, amik bár az unalomig ismételt isekai zsánerbe tartoznak, de ezúttal azért kapott egy csavart a történet. Ha viccesen szeretném jellemezni, akkor Yuuki Aoi színésznő egy hiperaktív pókként reinkarnálódik egy fantasy világban (vagy játékban?).

Ugyanis az anime nagyrészt 80%-ban Aoi kisasszony egyszemélyes magánshowja, ahol végignarrálja az eseményeket... pontosabban hardarja, mert olyan tempót diktál, hogy követni is nehéz néha.

Van valami sztori más karakterekről is benne, de szerintem az csak azért került bele, hogy ne csak egyetlen szereplője legyen a történetnek, bár úgy is működött volna. Kumoko (a főhősnő) három dolgot csinál minden epizódban: magyarázza a legújabb képességeit, harcol a látszólag sokkal erősebb szörnyekkel, és pukkadásig eszi magát a legyőzött ellenfél teteméből. Mindezt szinte megállás nélkül végigdumálva.

Yuuki Aoit nem véletlenül raktam annak idején a Top 10 Női Seiyuu lista első helyére, tökéletesen bebizonyítja, hogy egyedül is képes elvinni a hátán egy animét. Az ending alatti dal pedig csak hab a tortán.

Isten az idők kezdetén hét nap alatt megteremtette az eget és a földet, majd a munkája végén így szólt angyalainhoz: népesítsétek be állatokkal, én leléptem pihenni, szóljatok, ha van ötlet! Így indul a **Tenchi Souzou Design-bu (Heaven's Design Team)**. Létrejön egy bizottság, melynek feladata kitalálni olyan állatokat, amik életképe-

sek az új bolygón. Kapcsolattartónak Isten és a bizottság között az ifjú aktakucac angyalt, Shimodát jelölik ki, aki néha szörnyülködve, máskor meg gyermeki lelkesedéssel figyeli a kissé különc tervezők munkáját. Minden epizód lényegében 2-3 állat bemutatása, hogy miként is fejlődhetett ki, amolyan vicces és szórakoztató biológiai oktató filmként. Megtudjuk, hogy miért nem lenne életképes egy unikornis, pegazus vagy egy háromfejű sárkány, ugyanakkor viszont miért is alakultak

ki az olyan állatok, mint például a zsiráf, elefánt, cápa és a többi. Ez az a sorozat, ami egy fiatal gyerekeknek is teljesen élvezhető és még tanul is belőle, nagyon szépen ötvözi az aranyos humort a tanítással. Kivételesen remélem, hogy egyszer lesz hozzá magyar szinkron is.

Az **Urasekai Picnic (Otherside Picnic)** egy olyan sorozat, ami le sem tagadhatja, hogy a lassan 50 éves orosz regény, a Piknik az árokparton, illetve az abból készült híres Andrej Tarkovszkij által rendezett Sztalker ihlette. Létezik egy „másik világ”, ahova néha képesek átjutni emberek. Ezt a világot furcsa köd, halálos anomáliák és bizarr szörnyek, szellemek népesítik be. Mégis sokan vannak, akiket szinte vonz ez a különös hely, van akit a kíváncsiság hajt, másokat pedig a pénz, ugyanis a mindenféle furcsa tárgyakat a valódi világban gyűjtők felvásárolják. Ilyen páros a sorozat két hősnője is, Toriko és Sorao, akik odaát találkoztak egy nap, majd onnantól kettesben

térnek vissza újra és újra az izgalmas, de halálos dimenzióba. Minden epizódban egy-egy új esetet dolgoznak fel, ahol halálfélelmüket legyőzve oldanak meg rejtélyeket vagy győznek le szörnyeket. Izgalmas, bár kissé elvont sorozat, ami nem biztos, hogy mindenkinek bejön, mert néha nehezen követhető, sokszor az események alig kapcsolódnak össze és pont olyan zagyva és logikátlan helyenként, amilyen a másik világ is. Akik viszont szeretik a Sztalkert és annak adaptációit, azoknak kötelező darab.

A **Vlad Love** sorozat nagyon megszenvedte a Covid járványt sajnos. Nem csak hogy elhalasztották tavaly, majd' egy évet, de valahogy annyira radar alatt érkezett meg idén, hogy szinte senki se figyelt fel rá. Pedig két legendás rendező munkájáról van szó, akik nem mások, mint Oshii Mamoru (Ghost in the Shell) és Nishimura Junji (Ranma 1/2 és You're Under Arrest). A stílusa pedig a 90-es éveket idéző elborult, morbid és 200%-on pörgő vámpír paródia.

Mondjuk simán kinézem azt is, hogy valójában ez egy propaganda animének készült, ami a véradásra buzdította volna az embereket, csak időközben mondjuk úgy... kicsit félresiklott. Ban-ba Mitsugu egy nem kimondottan átlagos iskolás lány. Kicsit fura a viselkedése, kicsit lesbikus hajlamai vannak és fanatikus véradó... bár nem sok sikere van benne. Egy nap viszont beleszökken az életébe a gyönyörű (és ártatlanul butuska) európai vámpírlány, Mai Vlad Transylvania, aki nem szereti harapdálni az embereket, viszont szomja-

zik a vérre. Mitsugu azonnal halálosan beleszeret és létrehoz egy véradó mozgalmat, hogy csillapítsa a vámpír éhségét... ám kiderül, hogy Mai felveszi azoknak a személyiségjegyeit, akiknek a vért issza... ezzel kezdődik a teljes burleszkbe forduló örület. Akik szeretik a harsány és erotikától nem mentes komédiákat, azok vágjanak bele bátran!

A szezon legjobbjai!

Az ajánló végére tartogattam a legjobbakat, ugyanis mindjárt kaptunk három olyan sorozatot, amik nemhogy a szezon legjobbjá díjáért versenghetnek, de sanszosan az év animéje címre is esélyesek lesznek.

A **Horimiya** nemcsak az utóbbi idők egyik legjobb romantikus sorozata, de érdekessége, hogy ez már lényegében a manga második feldolgozása, ugyanis már 2012-ben a Gonzo megjelentette OVA formában Hori-san to Miyamura-kun címen. Az idei Horimiya viszont a pár éve alapított CloverWorks stúdió munkája, akikre fokozottan érdemes lesz figyelni a jövőben, ugyanis eddig masszívan hozzák a felső kategóriás animéket. Maga a sorozat története sok újdonságot nem hordoz, inkább a karakterek fejlődésére koncentrál. A két főhős, Miyamura Izumi és Hori Kyouko között látszólag nem sok közös van, de mégis megismerkedésük után szinte azonnal egymásba szeretnek, össze is jönnek (igen, úgy is), és innen indul meg a közös kalandjuk az osztálytársakkal és

kettőjük fura családjával. Miyamura a csupaszív, de nagyon butuska srác, míg Hori a kicsit tsundere, de azért nem túl erőszakos lány, párosuk pedig folyamatosan csiszolódik. Nehéz egy ilyen sorozatról sokat írni, mert ez így talán nem is annyira érdekes, de higgyétek el nekem, a megvalósítás tényleg pazar. Iszonyatosan szépek a rajzok, a hangok, a hangulat, és még a klisés drámákat is visszafogták, annyira, hogy néha már-már Clannad érzésem van, ami nagyon jó jel. Nem csak fiatal lá-

nyoknak ajánlom, hanem mindenkinek, aki szereti az igényes romantikus sorozatokat.

A CloverWorks másik elképesztő sorozata ebben a szezonban a **Wonder Egg Priority**. Nagyon cselesen az előzetesek során semmit sem mutattak lényegében a történetről, így sokan, köztük én is, elkönyvelték, hogy ez egy újabb „aranyos lányok aranyos dolgokat csinálnak” anime lesz... na ennél nagyobbbat nem is tévedhettünk volna. A Wonder Egg Priority ugyanis inkább a Persona sorozathoz áll közelebb. Mivel a történet nagyrészt a meglepetésekre épít, így nem is nagyon mesélnék róla sokat, hiszen azzal pont a lényegét rombolnám, mindenki szépen üljön le és nézze meg, mert ez egy nem mindennapi élmény. Lesznek benne álmovilágokban vívott látványos harcok, családi drámák, az öngyilkosság kérdésének boncolgatása, a gyerekek ellen elkövetett erőszak tragédiája, reménytelen szerelmek és bizarr szörnyek, melyeket az emberi gonoszság alkotott.

Mindehhez olyan minőségű látvány tartozik, ami könnyedén vetekszik bármelyik Ufotable, P.A. Works, vagy akár Kyoto Animation sorozattal. Elképesztően szép karakterek (Takahashi Saki első ilyen próbálkozása, és nagyon remélem, hogy nem az utolsó), letisztult és igényes animációk, gyönyörű színvilág, talán vizuálisan az egyik legszebb anime, amit az elmúlt pár évben láttam. Nem könnyen emészthető darab, de nagyon megéri!

A **Mushoku Tensei: Isekai Ittara Honki Dasu (Mushoku Tensei: Jobless Reincarnation)** legalább akkora meglepetés volt számomra, mint az előző két anime. A készítőik olyannyira bíztak a sorozat sikerében, hogy némi túlzással csak ezért alapítottak egy stúdiót, Studio Bind néven, ami valószínűleg a White Fox és az Egg Firm tulajdona, szóval elég erős háttérrel rendelkeznek. Maga a Mushoku Tensei egy 2012-es webnovel adaptációja, ami már eddig is hatalmas népszerűségnek örvendett az isekai rajongók körében. Mert bizony ez a

sorozat egy isekai, de kivételesen nem a tucat-vacak színvonalon, olyannyira nem, hogy műfaját lényegében az első epizód után el is felejthetjük és elkönnyelhetjük nagyon minőségi fantasynak.

Adott egy 34 éves japán hajléktalan szerencsétlen és megtört fazon, aki mint a legtöbb isekai főhős egy baleset áldozata lett, majd reinkarnálódik egy igazi klasszikus középkori világban. Már csecsemőként emlékszik az előző életére, így nagyon gyorsan beletanul az új környezetébe. Az új szülei letelepedett ex-kalandozók, így van alkalma kardvívást és mágiát is tanulni, bár utóbbihoz több tehetsége van. A neve Rudeus és már 8 évesen igazi kis varázsló zseni, annyira, hogy már tanítani is tudja a mágiát. Az ő életét követhetjük lényegében a születésétől kezdve a felnőtté válásáig, miközben mindenféle kalandokon megy keresztül, természetesen közben csinos lányokkal is megismerkedve. A Mushoku Tensei legnagyobb érdeme nemcsak az érdekes karakterekben és a látványos megvalósításban rejlik, hanem abban,

hogy nagyon komolyan veszi magát, és nem igazán szépíti a történéseket. Rudeus előző életéből magával hozta a kissé beteges perverzióját a női bugyik iránt, de a többi szereplő sem szent, a szex és erőszak bizony a mindennapok része, és a készítőik nem finomkodnak, ha komolyabb témák kerülnek elő. Az audiovizuális oldal csillagos ötös, legalább olyan igényes, mint a Wonder Egg Priority, és különösen tetszik a kicsit fakó, földszínű színvilága. Már berendelték a 2. szezont is, a készítőik nyilatkozatai szerint pedig hosszútávú terveik is vannak a sorozattal, szóval könnyen lehet, hogy újabb klasszikust látunk megszületni, amire még sok év múltán is emlékezni fogunk.

Ez lett volna az én téli ajánlóm, persze ezeken kívül még nagyon sok sorozat fut, ami érdekes lehet, de remélem, legalább sikerült pár olyan címet bemutatnom, amire felfigyeltek. Áprilisban indul a tavaszi szezon, ha csak fele ennyi jó anime lesz, akkor én már örülök.

Catrin véleményei

Mivel főként folytatásokat követek a mostani szezonban, a Horimiyát pedig már a többiek is emlegették, így csak rövid impressziókkal készültem. Egy új kínai fantasy címet viszont ismét kiemelnék (és most nem egy MXTX regény adaptációjáról van szó), bár lehet, megérdemelne a későbbiekben egy hosszabb ajánló cikket is.

Drága **Horimiyáról** tehát csak keveset (főleg, hogy a májusi számban hosszabb cikket tervezünk róla): ez tényleg a szezon egyik legjobbja! Nagyon üdítő és nagyon szórakoztató. Édes, hogy Horiék milyen könnyedén, shoujo hülyeségek nélkül lettek egy pár. Az egészből árad egyfajta természetesség, lazaság és kellemes humor. A többi karakter is mókás (kedvencem Hori trollkodós apja), bár az évad második felére egyre többen lettek, így kevesebb fókusz jutott Miyamuráék-nak, amit néha kicsit hiányoltam.

De kedves sulis slice of life-ként is jól működik a dolog. Bár újdonságról szó sincs, de a légkör és a karakterek mégis kellemesen újszerűen adják el ismét nekünk a középiskolás hétköznapokat. Remélem lesz folytatása, hogy végigadaptálják a mangát.

Nos, ami a folytatásokat illeti, végre befejeződött a katasztrofális **Yashahime**, aminek ki tudja, mikor, de elvileg érkezik majd második évada is. Ami objektíven nézve szükséges, hiszen elég alaposan félbe lett vágva a sztori, szubjektíven viszont kell a francnak ennyi önisméltás és epizód/szörny shounenkedés... hogy a tényleges sztori pedig lassan, súlytalanul és gagyin haladjon előre... Valami teljesen más arány jobb lett volna, ahogy a régi karakterek fanservice lehetőségeit is kihasználhatták volna, de mindenkit olyan nevetéségesen üresen láthattunk viszont, hogy az fizikai fájdalom volt régi fan lelkeknek. Szóval tök jó, hogy Sesshi a lányok apja, és bőven lenne lehetőség köztük vagy a többi szereplő között remek

interakciókat látni... De semmi igényeset nem tudtak felmutatni. Sajnálatos. (De többnyire ilyen erőlködés jellemzi ezeket a leporolt és tovább gondolt sorozatokat.)

A **Shingeki no Kyojin** adaptációjára viszont semmi panaszom, minden fontos manga jelene-tet visszaadnak, és üdítő a nem wites megoldásokat látni... A problémám a cuccal szimplán az, hogy nem kedveltem ezt az arcot már mangában sem. Mondjuk illik Isayama eddig agymenéseire; fogalmazzunk inkább úgy, hogy az egész történet nem működik számomra, többnyire azért nem, mert a karakterek nem igazán nőttek a szívemhez... De hiába final season, még nincs vége, várhatóan ebbe a 16 részbe nem fértek bele, így valószínű (összel?) még egy évadként vagy majd befejező film(ek)ként érkezik a zárás.

Ellenben itt vannak a **Yuru Camp** lányok, akik a **második évadban** is szebbnél szebb tájakon sátoroznak. Nagyon szeretem Rin utazásait, ahogy Nadeshiko szólókempinges részei is édesre

sikerültek. És most valahogy a többiekkel való közös programok is jobban tetszenek az első évadhoz képest. Viszont minden résznél hisztizem is, hogy mennyire utálok ezt a cuccot, mert iszonyatosan felzaklat, hogy a jelenlegi helyzetben nem tudunk Japánba utazni, hasonlóan csodálatos helyeket látni... de még az itthoni kirándulásokat is alaposan meg kell gondolni, mikor és hova me-részkedhet az ember. Szóval Yuru Camp, irigy vagyok, de köszönöm, valójában imádlak!

Közben végre kiadták a **Fafner Beyond** 7-9. részét is dvd-n, így meg is lestem a rawot. Aki követi ezt a franchise-t, most sem fog csalódní - folytatódik a szívszorító dráma és családi légkör az epikus és izgalmas mecha csaták kereszt-tüze-ben. Most nem volt olyan tragikus halál, mint a múltkori epizódokban, de azok utóhatása eléggé érződött... viszont kaptam számomra fontos Kazuki-Soushi jeleneteket is, így még inkább örülök. De nagyon kíváncsi vagyok, mi minden lesz még a

folytatásokban... Sajnos azt sem tudni, mikor jön a 10-12. epizód. Az eddigiek alapján őszre tippelek, pedig jó lett volna most tavasz végén, de nem írtak még róla.

Most februárban megjelent egy évek óta ígérgetett BL OVA is, a **6 Lovers**, ami hat népszerű mangából nyújt ízelítőt. Sajnos ez is elég semmitmondó és olcsó kivitelezésű anime lett, ráadásul mindegyik párosról csak 3-4 perces jelenetet kaptunk, ami nem sokra elég.

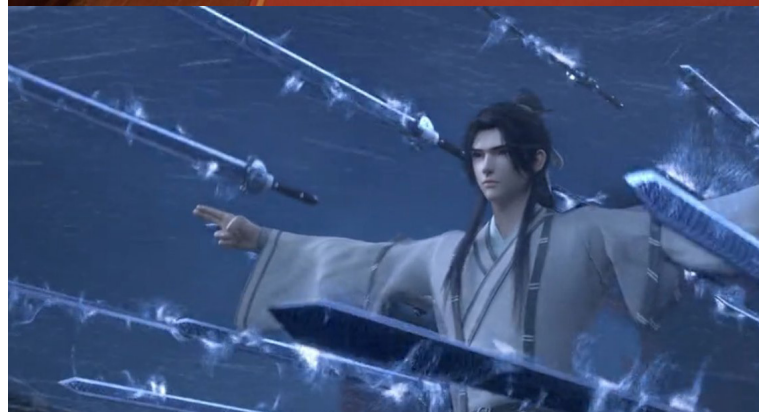
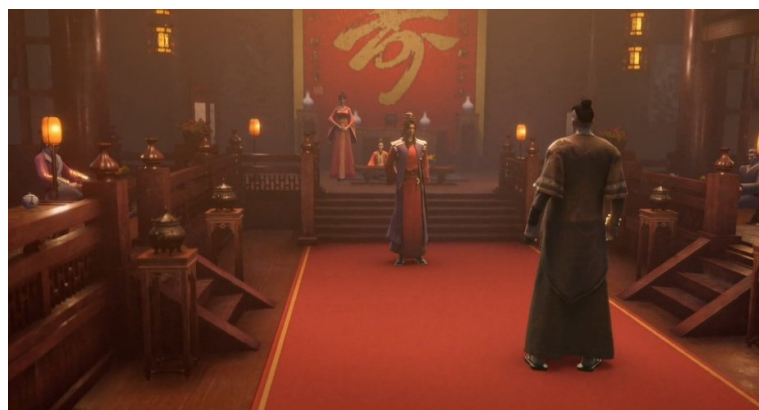

Előny persze, hogy többféle kémia és hangulat is megjelenik (bár többnyire a mókás és aranyos vonalon maradva, a szex is minimális), de ezek sablonosak rémesen egyszerű rajzolással és animációval. A seiyuuk persze hozták a formájukat.

Thousand Autumns

A donghua kínaiul a **Shanhe Jian Xin** címet kapta, míg Meng Xi Shi regénye eredetileg a **Qian Qiu** címet viseli (nem tudom, mi alapján, de időnként megváltoztatják az adaptációk címét), a *Scumbaghez* (*AniMagazin* 58.) hasonlóan 3D CG animációs, 16 részes sorozat. A regény eredetileg

danmei, de a romantikát ebben az animében sem jelenítik meg a két főszereplő között, bár kellemes fanservice-t és közös jeleneteket azért szerencsére kapunk belőlük. Persze így is mindkettő a maga módján egy jelenség, ráadásul menő kultivátor: Shen Qiao egy taoista harcművész, Yan Wushi pedig egy démoni klán mestere.

Történetük is egészen érdekes, a Scum Világnak vagy a Mo Dao világához hasonlóan itt is több klán tanítványait és vezetőit ismerhetjük meg, viszont nagyobb hangsúlyt kapnak a taoista, buddhista, konfuciánus iskolák és tanok a fantasy elemek mellett. Ráadásul a kultivátorok között van egyfajta rangsor is, így céljuk a top10-ben minél feljebb kerülni... A 10 éves meditáció után visszatérő, hatalmas erejű Yan Wushi miatt bizonyára kénytelenek lesznek ezen a rangsoron változtatni...

A sztori Shen Qiaóval indít, aki mestere halála után klánjuk vezetőjévé vált, viszont az első részben egy kihívó többet magával csúnyán elintézi a taoista kultivátort, így egy szikláról lezuhan-

va súlyos sérüléseket szenved. Yan Wushi egyik tanítványával szerencsére pont arra jár, megmentve Shen Qiao életét, aki ébredése után átmeneti amnéziától és vakságtól szenved... A sorozat előrehaladtával egyre inkább visszanyeri erejét és emlékeit, látása is javul, igyekszik azt is megtudni, miért is járt ennyire pórul, és mi várja őt visszatéréskor a klánjában... Addig viszont Yan Wushi a nyomában koslat, állandóan segít neki, és folyamatosan próbálja rábeszélni, hogy csatlakozzon inkább hozzá. Yan-Shen páros menő kisugárzása és harcművészete mellett az is tetszik, hogy többször padlóra kerülnek, nem legyőzhetetlenek ők sem... Shen Qiao a sérülései miatt eleve így indít,

de a sorozat második felében Yan mester is megkapja a maga gyengébb pillanatait, ami szerintem ráfért, és ugyancsak remek jeleneteket eredményezett. Mindenesetre az már kicsit uncsi, hogy szinte nincs olyan rész, amiben ne fojtogatná valaki szerencsétlen A-Qiaót.

Rawként már kijött mind a 16 rész, bár angol felirat még csak a feléhez készült, de nem tudtam várni, és meglestem a továbbiakat is. Izgalmas és látványos összecsapások tarkítják a főszereplők útját, akik egyre inkább együttműködnek teljesen ellentétes mentalitásuk ellenére. Bár nem a szívem csücske ez a CG, de itt nagyon megszerettem, nemcsak a hátterek és környezet gyönyörűek, hanem a harcok is legtöbbször látványosak és epicmenők (leszámítva a béna ugrásokat). A főszereplők arca is kimondottan érdekes, a férfi mell- és egyéb izmokat pedig már-már mókásan sikerült a készítőknél hangsúlyozni. Az op-ed páros szokásosan nyálas, de nagyon fülbemászó.

Beleolvastam a regénybe is, ami alapján talán az egyharmadát vagy közel felét dolgozta fel ez a 16 rész, ha jól gondolom. Persze sok változtatással (csókjelenetre ne is számítsunk, cserébe Wushi már az elején is többet legyeskedik A-Qiao körül), de nagyon hatásos, harcos zárással és a főszereplők remek kémiájával. A színészek is nagyon tetszenek, ráadásul az audio drámában is ők hallhatók, ami elvileg már végigadaptálta a regényt.

Remélem, hamar érkezik belőle donghua folytatás is.